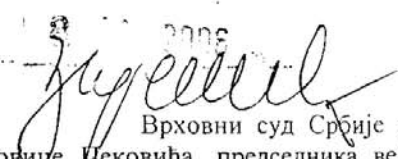

K124/06-154/09

Кж.І 1399/05

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новиде Ђековића, председника већа, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића, Анђелке Станковић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са светником Свјетланом Николић, записничарем, у кривичном предмету оптуженог Бобана Петковића и др., због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1. КЗ СРЈ, решавајући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Пожаревцу и браниоца оптуженог Бобана Петковића, адвоката Крсте Танасковића, изјављеним против пресуде Окружног суда у Пожаревцу К.17/2002 од 21.08.2003. године, после седнице већа одржане у смислу чл.375. ЗКП у присуству браниоца оптуженог Бобана Петковића, адвоката Крсте Танасковића, дана 25.05.2006. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖЕЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Пожаревцу у односу на ослобађајући део пресуде Окружног суда у Пожаревцу К.17/2002 од 21.08.2003. године и жалбе браниоца оптуженог Бобана Петковића у односу на осуђујући део те пресуде, УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Пожаревцу К.17/2002 од 21.08.2003. године у целости и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Пожаревцу К.17/2002 од 21.08.2003. године под тач.І оглашен је кривим оптужени Бобан Петковић због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1. КЗ СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 - пет година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 18.05.1999. године до 19.07.2000. године; на основу чл.64. ОКЗ оптуженом Бобану Петковићу изречена је мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи; оптужени је обавезан да плати све трошкове кривичног поступка колико буду износили по трошковнику суда о чему ће се донети посебно решење, као и да на име судског паушала плати суду 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде; истом пресудом под тач.ІІ оптужени Ђорђе Симић на основу чл.355. тач.3. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва у помагању из чл.142. став 1. КЗ СРЈ у вези чл.24. КЗ СРЈ; одлучено је да трошкови кривичног поступка према оптуженом Ђорђу Симићу падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде изјавили су жалбе:

- Окружни јавни тужилац у Пожаревцу, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с предлогом да се ожалбена пресуда у ослобађајућем делу укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

- бранилац оптуженог Бобана Петковића, адвокат Крста Танасковић у односу на осуђујући део пресуде под тач.І. с предлогом да се ожалбени део

пресуде укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање; жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени и бранилац.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж.1564/05 од 25.08.2005. године предложио да се пресуда Окружног суда у Пожаревцу К.17/2002 од 21.08.2003. године укине и предмет врати том суду на поновно суђење.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу чл.375. ЗКП, у одсуству Републичког јавног тужиоца Србије, оптуженог Бобана Петковића који позив није примио уредно уз напомену да је непознат на датој адреси у списима, а у присуству његовог браниоца, адвоката Крете Танасковића, који је дао потребна објашњења за ставове у жалби, размотрио је списе предмета са побијаном пресудом коју је испитао у смислу чл.380. ЗКП, по оцени навода изнетих у жалбама Окружног јавног тужиоца и браниоца оптуженог Бобана Петковића, нашао:

Изрека првостепене пресуде у осуђујућем делу садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.368. став 1. тач.11. ЗКП јер је нејасна, а о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у току поступка од стране оптужених, а недостају и разлози о неким одлучним чињеницама које су од значаја за чињенични и правни закључак првостепеног суда, па се стога не може за сада испитати ни утврђено чињенично стање нити се може испитати правилност примене кривичног закона.

Наиме, у изреци пресуде у односу на окривљеног Бобана Петковића стоји да је он лишио живота сада покојну Мифтари Шефхију, а потом закључује да "су сада покојни Сезаир и сада покојна Шефхија од задобијених повреда издахнули на лицу места", па је нејасно колико и која лица је наводно окривљени лишио живота.

Поред наведеног, Врховни суд налази да су основани наводи у жалби Окружног јавног тужиоца у односу на ослобађајући део пресуде и они наведени у жалби браниоца оптуженог Бобана Петковића у односу на осуђујући део пресуде, као и предлози да се у циљу отклањања ових недостатака првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење.

Тако се у изреци пресуде под тач.1 утврђује да је оптужени Бобан Петковић из пиштоља ТТ, калибра 7,62 мм испалио један хитац у пределу главе и прогутао и усмртио га, а из образложења произилази да је управо тај хитац калибра 7,62 мм окривљени Петковић истргао из руке оптуженог

из исказа оптуженог Ђорђа Симића произилази да је он из руке ЦЗ 99, што је суд утврдио из налога магацина. У седници да суд прихвата исказ оптуженог Ђорђа Симића да Петковић истргао пиштољ из руке и тим пиштољем

3.

пуцао у правцу Исмаиља Дургутија и код чињенице да је и окривљени Бобан Петковић имао свој пиштољ ТТ калибра 7,62 мм, остаје нејасно из којег је заправо пиштоља пуцао оптужени Бобан Петковић у Исмаиља Дургутија, те да ли се догађај одиграо онако како је то представио окривљени Ђорђе Симић.

У контексту одбране оптуженог Бобана Петковића о томе да се у ратним дејствима Војска Југославије и полиција бранила од напада војске ОВК и да се пуцало и са једне и са друге стране, те да то није чинио само он већ и остали, да су се у кући у Ораховцу у ул.Цара Душана бр.113 налазили вероватно војници ОВК из које куће се пуцало, те казивања оптуженог Ђорђа Симића да је Војска Југославије због напада ОВК затражила помоћ полиције, те да је он добио наредбу да пуца на све што се креће у том правцу да би омогућили повлачење припадника Војске Југославије из окружења - остаје нејасно и недовољно испитано од стране првостепеног суда, где су се тог дана водиле борбе, да ли и на потезу где је нађен Исмаиљ Дургути, будући да ове чињенице нису проверене.

Остало је при томе, недовољно образложено и да ли је Исмаил Дургути био цивил или припадник ОВК, о чему су се изјаснили обојица оптужених Бобан Петковић и Ђорђе Симић на начин образложен у побијаној пресуди, преко којих чињеница је првостепени суд олако прешао, а што је од значаја да ли је Исмаиљ Дургути као припадник ОВК обављао одређене задатке, или је у питању цивил који се затекао у зони ратних дејстава, па је у таквој ситуацији настрадао.

Даље, окривљени Ђорђе Симић истиче да је окривљени Бобан Петковић испалио један хитац и да је на глави Исмаиља Дургутија видео рану на челу, а на основу извештаја лекара др Љубомира Филиповића од 09.05.1999. године утврђује се да је у питању устрелна рана у пределу подбрата, те да се види излазна рана у пределу паријеталне кости, а о овим различитостима у пресуди нема објашњења.

Осим тога, у записнику о увиђају Кр.38/99 од 11.05.1999. године, који је при томе обављен знатно касније у односу на време извршења дела - 09.05.1999. године, утврђено је да је на самој раскрсници путева Брестовац - Велика Хоча - Ораховац, тачније неколико метара од главне раскрснице, нађен леш Исмаиља Дургутија, и да се поред десне стране његове главе налазе две чауре аутоматског оружја, а суд утврђује да је окривљени испалио само један хитац из пиштоља, да чауре нису вештачене, па није обављено упоређивање истих са оружјем из кога је метак испален, па није утврђено да ли су повреде нанете из аутоматског оружја, или из пиштоља окривљеног.

Како није обављена обдукција то није утврђен узрок смрти Исмаиља Дургутија, а ни Сезаира и Шефкије Мифтари, нити је утврђено о каквим се повредама радило у односу на Сезаира и Шефкију Мифтари и на који начин су исте нанете. О тим чињеницама у изреци пресуде и у образложењу нема података, али се наводи да је оптужени Бобан Петковић из аутоматске пушке марке ЦЗ калибра 7.62 мм испалио више пројектила у Шефкију Мифтари, мада се из образложења не види којим доказима у том правцу као поузданим, суд поткрепљује своје уверење, при чему оптужени Бобан Петковић мења своју

одбрану у истрази и на главном претресу у погледу радње извршења кривичног дела у односу на критични догађај.

На стр.8. став 3. образложења пресуде наведено је да је на основу фотодокументације МУП-а Призрен бр.371/99 од 11.05.1999. године у чијем саставу се налазила скица лица места, утврђен ближи изглед куће Сезаира и Шефкије Мифтари, места где су пронађени лешеви истих, те да су на лицу места пронађене чауре од пушака у близини истих, отисци обуће од улазних врата у предсобљу, као и на стази у близини степеништа, да је на степеништу било 9-10 рупа највероватније од пројектила, да су биле рупе у зиду испод степеништа од пројектила ватреног оружја, рупе у зиду у предсобљу, као и кошуљица пројектила на последњем степенику куће, при чему ови подаци из записника нису проверавани, нити је вршено вештачење чаура, како би се утврдило да ли потичу од истог оружја и ког, а на шта се у жалби браниоца оптуженог Бобана Петковића основано указује.

Будући да из напред наведеног произилази да недостају разлози о одлучним чињеницама, да постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим од стране оптужених, то је било нужно првостепену пресуду укинути у целости, у односу на осуђујући и ослобађајући део пресуде, будући да су радње оптужених Бобана Петковића и Ђорђа Симића испреплетане и међусобно повезане, да би се у новом поступку отклонили пропусти на које је у овом решењу указано и донела правилна и на закону заснована јасно образложена одлука.

У поновљеном поступку, првостепени суд ће поново оценити одбране оптужених Бобана Петковића и Ђорђа Симића, тражити извештај команде војске где је тачно и на ком простору било ратних дејстава и да ли је близу куће у Ораховцу пуцано, у ком смислу ће првостепени суд затражити извештај Команде Војске Југославије о томе да ли је на спорном месту званом "Риа" на изласку из Ораховца и у том простору, дана 09.05.1999. године било ратних дејстава и да ли је из куће у Ораховцу у ул.Цара Душана бр.113 пуцано, што је од битног значаја и тиче се одговорности оптуженог Бобана Петковића и разјашњења да ли се критични догађај десио као што је у изреци првостепене пресуде презентовано. Евентуално, по потреби, саслушати на околности и детаље везане за податке садржане у записнику о увиђају сведоке одбране, по могућству обавити медицинско и балистичко вештачење на које је напред указано, везано за оба догађаја, па ће првостепени суд свестраном оценом свих изведених доказа, а ценећи при томе и остале жалбене наводе, браниоца оптуженог Бобана Петковића и Окружног јавног тужиоца, разјаснити сва спорна чињенична и донети правилну и закониту одлуку.

Са свега напред изнетог, а на основу чл.389. став 1. ЗКП. Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

З а п и с н и ч а р
Свјетлана Николић,с.р.

Председник већа-судија
Новица Пековић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Миланка Велодич

